

Best Practice เรื่องการบริหารจัดการในชั้นเรียนระดับปฐมวัยนักเรียนอนุบาลปีที่ 1/2

นางสาวกัญญารัตน์ ไตรรงค์

ตำแหน่ง ครู

โรงเรียนอนุบาลเมืองอุทัยธานี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต ๑

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ

1.ชื่อผลงาน การบริหารจัดการในชั้นเรียนระดับปฐมวัยนักเรียนอนุบาลปีที่ 1/2

2.ชื่อผู้เสนอผลงาน นางสาวกัญญารัตน์ ไตรรงค์

โรงเรียนอนุบาลเมืองอุทัยธานี

โทรศัพท์ 082-1138724

E-mail kanyarat.taiyong@gmail.com

3. หลักการเหตุผล/ความเป็นมา

การบริหารจัดการชั้นเรียน เป็นวิธีการดำเนินการให้ชั้นเรียนได้อยู่ในสภาพความพร้อมที่จะดำเนินการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างแท้จริง เนื่องด้วยชั้นเรียนเป็นแหล่งการเรียนรู้พื้นฐานในรายวิชาต่างๆ ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ทั้งประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันในด้านต่างๆอย่างชัดเจน หรืออาจเรียกว่า “ความแตกต่างระหว่างบุคคล” (Individual Difference) ชั้นเรียนที่มีการบริหารจัดการดีเป็นความสามารถของผู้สอนที่ส่งผลต่อบรรยากาศการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญของการเรียนการสอน และหมายรวมถึง ผู้เรียนมีความสุขในขณะที่อยู่ในชั้นเรียน ความสุขของผู้เรียนเป็นสิ่งที่สุดยอดปรารถนาของผู้สอน และผู้รับผิดชอบทางการศึกษาต้องพยายามจัดให้มีขึ้นโดยทั่วกัน การบริหารจัดการชั้นเรียนเป็นองค์รวมของการบูรณาการความรู้ ความสามารถของครูผู้สอน พร้อมทั้งก่อให้เกิดแรงจูงใจให้ผู้เรียนได้มาโรงเรียนทุกวันอย่างมีความสุข (สันติ บุญภิรมย์. 2557 : 113)

4.วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้มีเวลาในการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น
2. วิธีการในการเรียนรู้ การจะให้กิจกรรมทุกอย่างดำเนินไปโดยราบรื่น
3. การบริหารเพื่อให้ นักเรียนสามารถบริหารตนเองได้ดีขึ้นและสามารถพึ่งพาตนเองได้

5.แนวคิด/ทฤษฎีเกี่ยวข้อง

การบริหารจัดการชั้นเรียนเป็นการจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนให้สะอาดเรียบร้อย น่าอยู่ น่าเรียน เพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้และการเรียนการสอนของผู้สอน เพื่อส่งเสริมวินัยในตนเองและวินัยในสังคมให้ผู้เรียน ให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทุกด้าน เพื่อใช้ทำกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับประสบการณ์การเรียนรู้ทั้งของผู้เรียนและผู้สอน นอกจากนั้น พวงรัตน์ เกษรแพทย์ (อ้างอิงจาก ศิริบุรณ์ สายโกสุม 2548 :

223-240) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการบริหารจัดการชั้นเรียน เพื่อช่วยรักษาสภาพแวดล้อมในการเรียนให้ เป็นไปในทางบวกและเสริมสร้างในการบริหารจัดการชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ

1. เพื่อให้มีเวลาในการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น คือการขยายเวลาแต่ละสัปดาห์ให้มีสำหรับการเรียนรู้ เพิ่มมากขึ้น ควรหลีกเลี่ยงการเข้าสายและออกก่อนเวลา ขจัดการขัดจังหวะการรบกวนขณะที่มีครูสอน ครู ควรจัดการสอนให้มีลำดับต่อเนื่องกัน ให้เด็กทำกิจกรรมที่มีความหมาย ให้เด็กมีความตื่นตัวทำกิจกรรมที่ เหมาะสมและคุ้มค่า

2. วิธีการในการเรียนรู้ การจะให้กิจกรรมทุกอย่างดำเนินไปโดยราบรื่น ครูต้องแน่ใจว่าเด็กมีส่วนร่วม ในกิจกรรมเฉพาะอย่างไร ครูมีเกณฑ์และความคาดหวังอย่างไร ที่เป็นที่ยอมรับ การให้สัญญาณเพื่อให้ นักเรียนมีส่วนร่วม มีความชัดเจนสม่ำเสมอ หรือไม่ครูควรวางกฎเกณฑ์ไว้ชัดเจนตั้งแต่ต้นปีการศึกษา

3. การบริหารเพื่อให้นักเรียนสามารถบริหารตนเองได้ดีขึ้นและสามารถพึ่งพาตนเองได้ กระตุ้นให้ เด็กมีการจัดการกับตัวเอง ครูจะต้องใช้เวลาเป็นพิเศษเพื่อสอนให้เกิดสิ่งเหล่านี้ เป็นการสอนให้เกิดจิตสำนึก และความรับผิดชอบ

การจัดการชั้นเรียน

Kauchak และ Eggen (1998) ได้ให้ความหมายของการจัดการชั้นเรียน (Classroom management) คือ ทุกสิ่งทุกอย่างที่ครูคิด วางแผนปฏิบัติซึ่งทำให้เกิดสภาพแวดล้อมที่มีระบบและส่งเสริมการเรียนรู้ การ วางแผนและการจัดการ กิจกรรมประจำวันและกระบวนการทำงาน ระบบสำหรับการดูแลปัญหาพฤติกรรม ต่างๆ ที่เกิดขึ้นและรบกวนชั้นเรียน ล้วนแล้วแต่เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการ เนื่องจากจะนำไปสู่การ ส่งเสริมเป้าหมายของการจัดการชั้นเรียน

เป้าหมายที่สำคัญสองประการเมื่อมีการวางแผนและดำเนินการตามระบบการจัดการมีดังนี้

ประการแรก เป็นการสร้างสิ่งแวดล้อมที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้แก่นักเรียนให้ได้มากที่สุดเท่าที่ จะทำได้ และจะมีผลสะท้อนให้เห็นจากการทำงานของครูที่จะต้องคอยถามตนเองตลอดเวลาว่าจะมีระบบ การจัดการอย่างไรที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้แก่นักเรียน

ประการที่สอง เป็นส่วนที่จะช่วยพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการจัดการและชี้นำการเรียนรู้ ของตนเอง จากจุดนี้ การจัดการชั้นเรียนควรจะเป็นสิ่งที่ช่วยเสริมความเข้าใจตนเอง การประเมินตนเอง และเกิดการควบคุมภายในตนเองของนักเรียน

Crosser (1992) Kauchak and Eggen (1998) และ Jalango (1992) ได้นำเสนอวิธีการจัดการชั้นเรียน ประมวลเป็นแนวทางนำไปสู่การปฏิบัติได้ดังนี้

หลักการพื้นฐานในการบริหารจัดการชั้นเรียน

การจัดการชั้นเรียนต้องมีการวางแผนสิ่งต่างๆ ต่อไปนี้อย่างรอบคอบ

- 1.1 ก่อนเริ่มเรียน (Before school begin)
 - 1.2 เวลาและกลับจากโรงเรียน (Arrival and departure times)
 - 1.3 การจัดการเพื่อความต่อเนื่อง (Schedule transitions)
 - 1.4 การปฏิสัมพันธ์กับเครื่องใช้และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ (Interactions with equipment and materials)
 - 1.5 การจัดการกับความขัดแย้ง (Conflict management)
1. ก่อนเริ่มเรียน

ครูจะต้องดูแลการจัดห้องเรียน สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนที่เหมาะสมกับการทำกิจกรรมประจำวัน สิ่งที่ต้องคำนึงคือ จัดห้องแล้วจะทำให้เกิดการเคลื่อนไหวคล่องตัวช่วยสักระยะโวยวาย ช่วยเสริมความปลอดภัย และชวนเชิญให้เกิดการสำรวจอย่างมีความหมาย

ในการเรียนการสอนถึงแม้ว่าการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์การเล่นที่เด็กเลือกเองจะเป็นสิ่งสำคัญสำหรับโปรแกรมการศึกษาปฐมวัยที่จะช่วยเสริมพัฒนาการที่ดีให้เกิดแก่เด็ก แต่เด็กก็ต้องมีโอกาสร่วมกลุ่มกัน พบกันเป็นกลุ่มใหญ่ โดยมีการใช้เวลาไม่นาน สิ่งที่จะต้องพิจารณา คือ

1.1 มีสถานที่กว้างเพียงพอสำหรับการทำกิจกรรมกลุ่มใหญ่ได้หรือไม่ เด็กสามารถนั่งได้ด้วยสบายโดยไม่เบียดกันหรือไม่ มีที่เพียงพอสำหรับการทำกิจกรรมเคลื่อนไหวเพื่อพัฒนากล้ามเนื้อส่วนต่างๆ เป็นกลุ่มใหญ่หรือไม่ มีอะไรดึงดูดความสนใจของเด็กออกไปจากการอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม มีปลั๊กไฟอยู่ใกล้พอสำหรับการใช้เครื่องเสียงต่างๆ เช่น เทป มีอะไรที่เป็นสิ่งที่ให้เด็กสังเกตได้สำหรับการนั่งรวมกันเป็นวงกลม หรือเป็นสี่เหลี่ยมหรือไม่ เช่น มีเทป มีพรมให้เด็กนั่งรอบๆ ถ้าเด็กต้องนำเก้าอี้มานั่งรวมกันได้มีการสอนวิธีการยกเก้าอี้ด้วยความปลอดภัยหรือไม่

1.2 การจัดสภาพทางกายภาพสำหรับการทำงานในศูนย์การเรียนรู้ให้ศูนย์ที่ต้องการความสงบทำกิจกรรมอยู่ในส่วนที่สงบ พ้นจากการรบกวนของศูนย์ที่ต้องทำกิจกรรมโดยมีเสียงในขณะที่ทำกิจกรรม เช่น

การทำงานกับตัวต่อ หุ่น หนังสือ ควรอยู่ห่างจากการทำงานกับบล็อก งานช่าง งานไม้ การแสดงละคร/ บทบาทสมมุติ สำหรับกิจกรรมที่เสริมความคิดสร้างสรรค์อาจจะอยู่ใกล้ๆ กัน ศูนย์ศิลปะ การประกอบอาหาร งานที่ต้องใช้น้ำ ซึ่งต้องเป็นการทำความสะอาดบ่อยๆ ควรจัดเอาไว้บริเวณใกล้อ่างน้ำ มีผ้าเช็ดมือ ถ้าไม่มีอ่างน้ำก็อาจจะใช้ถังน้ำแทนได้

1.3 การจัดศูนย์ในห้องเรียนโดยการใช้ชั้นของโต๊ะ เก้าอี้ ฯลฯ จัดให้อยู่ในระดับที่ครูจะมองดูเด็กทำงานได้อย่างทั่วถึงตลอดเวลา และไม่จัดไว้ในบริเวณทางเดิน เพราะจะเป็นตัวกระตุ้นให้เด็กวิ่ง การจัดห้องเรียนควรจะสื่อให้เด็กได้เดินมากกว่าการวิ่ง

1.4 จัดวัสดุอุปกรณ์ให้อยู่ในระดับที่เด็กหยิบได้ถึง โดยไม่ต้องมาขอความช่วยเหลือจากครู เด็กมีสื่อกันเปื้อน ดินสอ กระดาษ ด้าย และกระดาษเช็ดมือ

1.5 ได้มีสถานที่สำหรับของทุกอย่างหรือไม่ สิ่งเหมือนกันจัดวางไว้ด้วยกันวางไว้ต่ำพอที่เด็กจะหยิบง่ายต่อการทำความสะอาดและปลอดภัย มีที่เก็บของสำหรับเด็กเมื่อมีสิ่งที่จะให้เด็กนำกลับบ้านจะได้นำไปเก็บไว้ในช่องของเด็กได้ ตะกร้าทิ้งขยะวางไว้บริเวณที่จะมีการทิ้งขยะเป็นประจำ ของเล่นที่จะต้องมี การประกอบหรือสร้างควรเก็บใส่กล่องหรือถัง เพื่อจะได้สะดวกในการเก็บ อุปกรณ์ชิ้นใหญ่ ชิ้นเล็ก รวมกลุ่มกันได้ มีที่แขวนเสื้อผ้าสำหรับชุดต่างๆ ที่เด็กจะใช้ในการแต่งกายเพื่อการแสดงหรือบทบาทสมมุติ อาจจะใช้พับเก็บใส่ตู้แทนการแขวนก็ได้ จัดกลุ่ม พวกตัวต่อวางเรียงไว้ด้วยกัน มีที่วางรองเท้า การจัดกลุ่มของให้เด็กได้หยิบใช้ได้เอง จะช่วยให้เด็กได้รู้ทักษะการจัดกลุ่มและเกิดความรู้สึกพึงพอใจในการที่จะมีอิสระในการพึ่งพาตนเอง สิ่งแวดล้อม ที่จัดอย่างเป็นระบบจะช่วยลดพฤติกรรมที่จะเป็นปัญหาไปได้

1.6 การที่เด็กได้ทำงานอยู่ตลอดเวลาจะช่วยลดพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ดังนั้น ต้องพิจารณาว่ามีวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือต่างๆ เพียงพอสำหรับเด็กหรือไม่ ไม่ต้องจัดเอาไว้มากมาย เกินต้องการ แต่จะใช้วิธีการค่อยๆ เพิ่มเข้าไปเพื่อเป็นทางเลือกให้แก่เด็ก

1.7 ได้มีการกำหนดกิจกรรมประจำวันหรือไม่ เด็กรู้วิธีการในการดำเนินการประจำวันหรือไม่ เด็กควรจะทำอะไรเมื่อเปลี่ยนสื่อ วางของใช้ จะสำรวจการมาเรียนของเด็กอย่างไร เด็กทำอะไรได้หรือไม่ มีเวลาที่จะนำข่าวสารจากบ้านให้/แจ้งครูหรือไม่ การไปใช้ห้องน้ำของเด็กมีการกำหนดหรือไม่ มีวิธีการอย่างไร เด็กไปมากกว่า 1 คนได้หรือไม่ มีสัญญาณอะไรให้ทราบว่ามีคนใช้ห้องน้ำอยู่ เมื่อเด็กกระหายน้ำจะทำอย่างไร เวลาของว่างจะอยู่ช่วงใด ทำอย่างไร การกำหนดตารางเวลาสำหรับกิจกรรมต่างๆ จะช่วยให้เด็กได้รู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นบ้างในแต่ละวัน ต่อไปจะต้องทำอะไร จะได้ไปสนามเด็กเล่นหรือฟังนิทานหลังอาหารว่าง การกำหนดกิจกรรมประจำวันจะช่วยลดข้อขัดแย้งและความคับข้องใจให้แก่เด็กได้

2. เวลาและเวลากลับจากโรงเรียน

2.1 เวลาที่เด็กมาโรงเรียน การดูแลเด็กที่มาโรงเรียนได้ดีจะช่วยสร้างบรรยากาศที่ดีได้ตลอดวัน โดยปกติครูจะคอยพบทักทายเด็ก บุคลิกภาพของครูจะช่วยเด็กได้มากที่จะไม่ให้เด็กร้องไห้หรือหวาดกลัว

เด็กควรได้รับทราบว่าจะดูแลเกี่ยวกับเสื้อผ้า รองเท้าอย่างไร การตรวจสอบการมาเรียนต้องทำอะไรหรือไม่ ข้าวของต่างๆ ที่นำมาจากบ้านจะทำอย่างไร จะเอาอะไรไปวางที่ไหน

ขณะที่เด็กมาถึงโรงเรียน รอคอยเพื่อนเพื่อเริ่มกิจกรรมพร้อมกัน ครูต้องคิดว่าจะให้เด็กทำอะไรระหว่างรอเพื่อน เพื่อจะได้ไม่เกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหา

2.2 เวลาที่เด็กกลับบ้าน ครูต้องกำหนดว่าจะทำอย่างไรก่อนเด็กจะกลับบ้านอาจจะเป็นการรวมกลุ่มพูดคุยหรือประเมินกิจกรรมต่างๆ ที่ได้ปฏิบัติตลอดทั้งวันที่ผ่านมา วางแผน สิ่งที่จะทำในวันรุ่งขึ้นที่จะช่วยให้ทำได้ดีกว่าวันนี้ ช่วยให้เห็นแนวทางในการที่จะเลือกและดูแลตนเองได้ดีขึ้น ครูบางคนอาจจะให้ข้อสังเกตหรือให้งานเพื่อกลับไปเตรียมทำที่บ้าน อาจจะร้องเพลงหรือกล่าวกลอนอำลา ครูต้องวางแผนสิ่งที่จะปฏิบัติต่อเด็กก่อนกลับบ้าน จะช่วยลดความวุ่นวายที่ขึ้นในช่วงสุดท้ายของวัน

3. การจัดการเพื่อความต่อเนื่อง

การจัดการชั้นเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้จัดการต้องมีสำนึกเกี่ยวกับเวลา รู้ว่าเมื่อไหร่ควรจะหยุดกิจกรรม หรือควรจะปล่อยให้กิจกรรมดำเนินต่อไป และรู้ว่าเมื่อไหร่จะดำเนินการให้เกิดความเชื่อมโยงจากเรื่องหนึ่งไปสู่อีกเรื่องหนึ่ง มีความสามารถในการที่จะดึงดูดความสนใจของเด็ก

3.1 วิธีการดึงดูดความสนใจของเด็ก การเล่นด้วยนิ้ว (finger play) คำประพันธ์และการร้องเพลงประกอบท่าทาง จะใช้ได้ดีมากเพื่อเรียกความสนใจในการที่จะรวมกลุ่มเพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ

เด็กชอบการเล่นด้วยนิ้ว รู้สึกตื่นเต้นและท้าทายที่จะเคลื่อนไหวนิ้วมือของตนเองไปตามที่ครูปฏิบัติ เมื่อทำเสร็จเด็กจะเงยบพร้อมที่จะฟัง ครูก็เริ่มกิจกรรมได้ ครูจะต้องไวในการที่จะทำกิจกรรมต่อเนื่องไปเลย เพราะถ้าถึงเลความสนใจของเด็กก็จะลดลง การร้องเพลงประกอบท่าทางสั้นๆ ก็นำมาใช้ได้เช่นเดียวกัน

ครูควรหาความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะนำมาใช้ในการสร้างความต่อเนื่องในการทำกิจกรรมและการใช้เวลา เด็กจะชอบร้องเพลง ท่องคำประพันธ์ซ้ำๆ แต่ในขณะเดียวกันครูก็ต้องเสริมสิ่งใหม่เข้าไปด้วย จะได้ช่วยกระตุ้นความสนใจให้แก่เด็กเพิ่มขึ้น

การเตรียมตัวเด็กไปสู่การทำสิ่งอื่นต่อไปเป็นสิ่งจำเป็น เด็กควรจะรับรู้ถึงเวลา ที่จะช่วยกันทำความสะอาดแล้ว ถึงเวลาเก็บของเพราะจะหมดเวลาทำงานแล้ว การที่เด็กได้รับรู้จะทำให้เด็กพร้อมที่จะก้าวไปสู่กิจกรรมต่อไป

3.2 สัญญาณที่เหมาะสม สัญญาณต้องนำมาใช้เพื่อเป็นสัญญาณในเรื่องหมดเวลา ทำกิจกรรม เพื่อเริ่มกิจกรรมใหม่บางครั้งจะใช้เพลง เครื่องดนตรี กระดิ่ง มือ ดับไฟ-เปิดไฟ เด็กจะหยุดทำกิจกรรมเดิม มารวมกลุ่มเพื่อฟังนิทาน การใช้เสียงของครูตะโกน ส่งเสียงดัง จะทำให้เกิดเสียงดังของเด็กไปด้วย การกระซิบและเสียงนุ่มนวลของครูจะช่วยทำให้เด็กปฏิบัติเช่นเดียวกัน

3.3 การเคลื่อนย้ายกลุ่มเด็ก การเดินทางไปเป็นกลุ่มของเด็ก ถ้ากลุ่มเล็กครูจะดำเนินการไปได้ด้วยความเรียบร้อย ถ้าเป็นกลุ่มใหญ่ทั้งห้องเรียนครูจะต้องมีวิธีการให้เด็กไปได้ถึงจุดหมายอย่างปลอดภัย อาจจะจับเป็นคู่ ฝูงมือเดิน ทำเป็นแถวยาวแบบขบวนรถไฟ โดยครูเดินไปพร้อมกับดูแลให้ทั่วถึง ครูจะต้องไม่คิดว่าเด็กจะเดินเป็นแถวตรง เพราะพฤติกรรมของเด็กครูอาจจะกำหนดจุดแรกที่คนแรกไปถึงจะต้องหยุดจนทุกคนมาครบ แล้วจึงเดินทางต่อไปจุดที่ให้หยุดจะเป็นจำนวนกี่ครั้งก็ได้ จนกว่าทุกคนจะไปถึงจุดหมายปลายทาง อาจจะให้เป็นแถวๆ โดยใช้เชือกที่ทำเป็นปมไว้ ให้เด็กเข้าแถวจับเชือกตรงปม แล้วเดินต่อๆ กันไป ปมเชือกควรจะห่างกันอย่างน้อย 15-20 นิ้ว เพื่อเด็กจะได้เดินได้อย่างสะดวก ถ้าต้องการไปในที่ที่อาจมีอันตรายนอกโรงเรียนก็ควรต้องระดมผู้มาช่วยดูแลเด็กให้มีความปลอดภัย

3.4 เมื่อเดินทางถึงจุดหมาย ก่อนถึงจุดหมายครูควรจะได้แจ้งให้เด็กทราบว่าต้องปฏิบัติอย่างไร ถ้าครูไม่แจ้งล่วงหน้า เด็กไปถึงที่หมายก็อาจจะทำอะไรด้วยตนเอง สำรวจเอง เล่นเอง ครูก็ต้องเสียเวลาอีกมากในการรวบรวมเด็กเข้าสู่ระบบ

4. การปฏิสัมพันธ์กับเครื่องมือเครื่องใช้และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ

เวลาของเด็กในแต่ละวันควรจะเป็นไปอย่างมีจุดหมายในการเล่น โดยครูได้จัดเตรียมให้เด็กได้ทำกิจกรรมกับเครื่องมือเครื่องใช้และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ เด็กได้เลือกด้วยตนเองเพื่อการสำรวจโลกรอบตัว

การให้เด็กปฏิสัมพันธ์กับเครื่องมือและเครื่องใช้และวัสดุอุปกรณ์ด้วยมุ่งหวังที่จะช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ของเด็ก ปกป้องเด็ก ปกป้องเครื่องมือเครื่องใช้และดำรงไว้ซึ่งสภาพการเรียนการสอนที่สงบ

ครูควรจะไปรอบๆ ห้องเรียน อาจจะเข้าไปแนะนำให้เด็กได้ใช้อุปกรณ์ต่างๆ ด้วยวิธีการที่แตกต่างกันออกไป และชื่นชมผลงานที่เด็กได้ทำสำเร็จ การตั้งคำถามและการวิจารณ์งานจะต้องมีเทคนิคที่ดี เพื่อช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ของเด็ก เช่น จะทำแบบไหนได้อีก กระบอกไหน จะจุทรายได้มากที่สุด จะ

พิสูจน์ได้อย่างไร วาดภาพด้วยสีน้ำตาลได้อย่างไรในเมื่อไม่มีสีน้ำตาลทำไมบล็อกถึงได้หล่นลงมา คิดว่าจะสร้างอย่างไรที่จะไม่ทำให้หล่นอีก

ในการให้เด็กทำงานอิสระ เด็กบางคนอาจจะนั่งอย่างไรจุดหมาย บางคนไม่ทราบว่าทำอะไรในช่วงเวลานี้ ครูจะต้องเข้าไปหาวิธีการเล่นกับเด็ก โดยไม่ไปดำเนินการเองทั้งหมด เช่น เล่นสมมุติว่าเป็นรถโดยสาร บอกกลุ่มเด็กที่ไม่ทราบว่าเล่นอะไรมาช่วยกันจัดเก้าอี้ที่นั่งในรถช่วยคิดว่าจะขึ้นรถโดยสารควรจะมีตั๋วหรือไม่ ใครจะอาสาเก็บตั๋ว รถโดยสารจะไปไหนดี ใครจะขับรถ ใครจะเป็นผู้โดยสาร ครูร่วมเล่นสักระยะหนึ่งแล้วถอนตัวออกมา ให้เด็กเล่นเอง เด็กก็จะมีกิจกรรมทำจากการเริ่มต้นของครู

การกำหนดขอบเขตการใช้วัสดุอุปกรณ์มีความจำเป็นเพื่อความปลอดภัย ดังนั้น การทำข้อตกลงในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ เช่น กรรไกร บล็อก ทราย เครื่องปั้นปาย หรือชิงช้า ฯลฯ เด็กจะต้องทำตามข้อตกลงการเล่น/ใช้อุปกรณ์เหล่านั้น เมื่อเด็กไม่ทำตามข้อตกลงต้องมีการเตือน และให้เด็กเข้าใจว่าถ้าทำผิดซ้ำก็จะไม่ได้เล่น/ใช้อุปกรณ์เหล่านั้น

การเล่นกับบล็อกและบทบาทสมมุติจะมีเด็กสนใจมากกว่าอุปกรณ์อื่นๆ ดังนั้น ครูคงต้องมีการกำหนดว่าเด็กจะเข้าไปเล่นได้ครั้งละกี่คน โดยอาจจะมีการแขวนบัตรประจำตัวของเด็ก ใครจะเข้าไปทำกิจกรรมให้แขวนบัตรที่ที่แขวนซึ่งจะมีเท่ากับจำนวนของเด็กที่อนุญาตให้เข้าไปเล่นได้ เมื่อครบ เด็กคนต่อไปก็ต้องรอโอกาสของตน

5. การจัดการกับความขัดแย้ง

ความขัดแย้งเป็นเรื่องปกติที่จะเกิดขึ้นอย่างธรรมชาติในการทำงาน หรือมีชีวิตร่วมกัน การเกิดความขัดแย้งในห้องเรียนเป็นจุดดีในประเด็นที่เด็กจะได้เรียนรู้ ที่จะเผชิญกับความขัดแย้ง ได้เรียนรู้ทักษะที่จำเป็นในการแก้ปัญหาชีวิตที่เกิดขึ้นจริงๆ ทักษะเหล่านี้จะสะสมอยู่ในตัวเด็กโดยอัตโนมัติ ทำให้เด็กสามารถนำไปปฏิบัติได้ต่อไป

เมื่อมีข้อขัดแย้งเกิดขึ้น ครูอาจจะช่วยเด็กในการแก้ปัญหา โดยอาจให้ทางเลือกให้เด็กลองเลือกถ้าวิธีการที่เด็กเลือกไม่เหมาะสมกับเหตุการณ์ ครูก็ช่วยเหลือให้เลือกสิ่งที่จะนำไปปฏิบัติได้ เด็กที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมครูต้องเข้าไปดูแลชี้ให้เห็นความไม่เหมาะสม พูดคุยถึงพฤติกรรมที่เหมาะสม ควรปฏิบัติและติดตามการปฏิบัติของเด็ก อาจจะมีการแสดงบทบาทสมมุติเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เหมาะสม ครูอาจจะเล่นร่วมกับเด็กเพื่อเป็นแบบของการปฏิบัติที่เหมาะสมในระยะแรก

การแสดงละครโดยใช้หุ่น นำเสนอพฤติกรรมต่างๆ แล้วให้เด็กช่วยกันวิเคราะห์ว่าอะไรเหมาะสม ไม่เหมาะสม และให้เด็กเสนอแนะการปฏิบัติที่เหมาะสม แล้วให้หุ่นแสดงตามคำแนะนำของเด็ก

อีกครั้ง ครูแทรกทักษะในการแก้ปัญหาข้อขัดแย้งให้แก่เด็ก แล้วแนะนำให้เด็กคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมของตนเอง เพื่อนำไปสู่การสร้างวินัยในตนเอง

หลักการพื้นฐานดังกล่าวข้างต้น จะช่วยหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่เป็นปัญหาการคาดคะเนปัญหา การวางแผนกิจกรรมประจำวันและมีวิธีการขจัดปัญหาให้น้อยลงได้ ครูก็จะสามารถสร้างสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนให้มีระเบียบได้ ซึ่งจะทำให้เด็กได้เรียนและทำงานได้อย่างกลมกลืน

แนวคิดการจัดการชั้นเรียนของคูนิน

ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลจนถึงระดับมหาวิทยาลัยจากการสังเกตชั้นเรียน เปรียบเทียบพฤติกรรมของการจัดชั้นเรียนบันทึกภาพกิจกรรมในชั้นเรียนที่มีการจัดการที่ดี ทั้งที่มองเห็นได้ เช่น ความมีระเบียบเรียบร้อยสวยงาม หรือมีการวางแผนที่ดี การแบ่งสัดส่วนของการใช้ประโยชน์ของชั้นเรียนอย่างชัดเจนการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่หยิบใช้ได้สะดวก มีการเคลื่อนที่อย่างเป็นระเบียบ ส่วนการจัดการชั้นเรียนที่ไม่มีประสิทธิภาพนั้น ได้แก่ ห้องเรียนที่ครูต้องคอยวุ่นวายกับการจัดระบบชั้นเรียนหรือการเรียนของนักเรียนถูกรบกวนตลอดเวลาหรือชั้นเรียนที่ได้รับอิทธิพลจากแนวคิดของการสอนที่เน้นเนื้อหาทางวิชาการ ในตอนแรกคูนิน วิเคราะห์โดยให้ความสำคัญกับ ความสามารถของครู ในการจัดการกับเหตุการณ์ที่เข้าขัดขวางการดำเนินงานในชั้นเรียน ผลการวิเคราะห์ ไม่พบปัจจัยที่มีความแตกต่างชัดเจนระหว่างครูที่มีการจัดการที่มีประสิทธิภาพและไม่มีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านวิธีการตอบสนองต่อนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาหรือวิธีการดำเนินงานที่เป็นระบบ อย่างไรก็ตามจากวิจัยคูนิน ได้วิเคราะห์ติดตามผลและพบว่าครูที่สามารถจัดการชั้นเรียนที่ดีนั้นแสดงออกถึงพฤติกรรมที่สำคัญ ดังนี้

1) Withitness ครูจะต้องตระหนักและรับรู้ถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในทุกส่วนของห้องเรียนอยู่ตลอดเวลาอย่างต่อเนื่อง แม้กระทั่งในขณะที่ครูทำงานกับนักเรียนกลุ่มย่อยหรือรายบุคคลและแสดงให้เห็นถึงการติดตามพฤติกรรมของนักเรียน โดยการเข้าไปมีส่วนแก้ไขสถานการณ์ในทันทีและอย่างเหมาะสมเมื่อเกิดเหตุการณ์หรือเมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ขึ้น นับเป็นพฤติกรรมสำคัญที่ครูจะสามารถจัดการกับสิ่งผิดปกติที่กำลังจะเกิดขึ้นในชั้นเรียนโดยการสังเกตและเข้าไปอยู่ระหว่างความขัดแย้งนั้นได้ก่อน แม้จนกระทั่งเหตุการณ์ที่มีปัญหาเกิดขึ้นแล้ว ครูก็จะสามารถแก้ไขปัญหานั้นได้ทันที

2) Overlapping เป็นการจัดการที่ครูสามารถทำสิ่งต่างๆ ได้มากกว่าหนึ่งอย่างในเวลาเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การรับผิดชอบต่อความต้องการของนักเรียนแต่ละคนในขณะเดียวกันก็ยังต้องสนับสนุนดูแลการทำงานของนักเรียนเป็นกลุ่มโดยการใช้สายตาในการสื่อสาร หรือใช้การใกล้ชิดทางกายเพื่อดึงความ

สนใจของนักเรียนให้กลับมาอยู่กับบทเรียนในขณะที่ครูยังคงดำเนินการสอนไปอย่างต่อเนื่องโดยไม่สะดุดหรือขัดจังหวะแต่อย่างใด

3) Signal continuity and momentum during lessons เป็นการส่งสัญญาณอย่างต่อเนื่องและการเปลี่ยนกิจกรรมในระหว่างบทเรียน การสอนที่มีการเตรียมการอย่างดีและการดำเนินการสอนตามบทเรียนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญนั้น ครูจะมีความตั้งใจในการจัดการเรียนเนื้อหาวิชาอย่างต่อเนื่องมากกว่าการบังคับให้เกิดการแข่งขัน ครูจึงมีทักษะในการส่งสัญญาณให้นักเรียนที่กำลังแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ (เช่น การเดินเข้าไปยืนใกล้ๆ นักเรียนที่ไม่สนใจบทเรียน หรือถามนักเรียนคนนั้นในเรื่องที่ครูกำลังสอนอยู่) เพื่อดึงความสนใจของเด็กให้กลับมาอยู่กับบทเรียนโดยไม่รบกวนนักเรียนคนอื่นที่กำลังตั้งใจเรียน นอกจากนี้ ครูจะสามารถเปลี่ยนหัวข้อเรื่องที่จะสอนหรือเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนในระหว่างบทเรียนด้วยความราบรื่นและต่อเนื่องโดยไม่สะดุด

4) Challenge and variety in assignment เป็นการมอบหมายงานที่หลากหลายท้าทายเป็นการกระตุ้นนักเรียนให้สนใจบทเรียนได้แก่ การมอบหมายงานในชั้นเรียนอย่างเหมาะสมโดยมีความยากง่ายพอเหมาะ คือง่ายพอที่จะแน่ใจว่านักเรียนจะได้ใช้ความพยายามในการทำงานและควรเป็นสิ่งใหม่หรือยากพอที่จะท้าทายความสามารถของนักเรียน โดยมีความหลากหลายเพื่อที่จะทำให้นักเรียนสนใจตลอดเวลา

คุณเห็นว่าครูที่สามารถจัดการชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพนั้นไม่ใช่เป็นเพียงเพราะความสามารถในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเท่านั้น หากแต่เพราะเป็นความสามารถในการป้องกันเกิดปัญหาดังแต่แรก นอกจากนี้ ครูเหล่านี้ยังเน้นการสร้างห้องเรียนให้มีสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยการเตรียมการสอนและการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและการให้นักเรียนทำงานตามที่ครูกำหนดให้ดีที่สุด

6.การดำเนินงาน/กระบวนการ/วิธีการปฏิบัติ

การดำเนินงาน

แนวทางปฏิบัติเพื่อสร้างวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย

2.1 เด็กและครูร่วมสร้างข้อตกลงในการปฏิบัติตนภายในห้องเรียน เพื่อนักเรียนจะได้ทราบความคาดหวังของพฤติกรรมนักเรียน โดยข้อตกลงต้องเป็นการพิจารณาร่วมกันระหว่างครูและนักเรียนเมื่อมีการทำผิดข้อตกลง ก็มีการทบทวนด้วยวิธีการใหม่ เพื่อจะได้ไม่มีการบ่น พูดซ้ำซากพรวดพราดเพื่อชวนให้เกิดความเบื่อหน่าย และมีอารมณ์อยากต่อต้าน

2.2 เมื่อมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาเกิดขึ้นศึกษาปัญหาให้ชัดเจน แล้วช่วยกันคิดหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา มีวิธีการในการแก้ปัญหาหลากหลาย โดยมุ่งไปที่จุดหมายเดียวกัน คือ แก้ปัญหานั้นได้ เพื่อเป็นแนวทางในการให้เด็กคิดแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองต่อไป พฤติกรรมที่เป็นปัญหาเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ถ้ากิจกรรมในชั้นเรียนนั้นทำสิ่งที่ซ้ำๆ ไม่น่าสนใจต่ำกว่าความสามารถของเด็กหรือสูงกว่าความสามารถของเด็กที่จะทำได้สำเร็จ เด็กก็จะหาทางออกไปทำอย่างอื่น ที่จะก่อให้เกิดปัญหาทางพฤติกรรมตามมา ดังนั้นต้องศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมให้พบก่อนจึงจะแก้ปัญหามาตรฐาน

2.3 ครูเป็นแบบอย่างให้กับเด็กได้ มีข้อตกลงในการปฏิบัติอย่างไร ครูควรจะเป็นตัวอย่างในเรื่องเหล่านั้นสำหรับเด็กได้ ไม่ใช่ครูแนะนำให้เด็กปฏิบัติอย่างหนึ่ง แต่ครูเองปฏิบัติอย่างตรงกันข้ามกัน ครูสอนให้เด็กรู้จักพูดจาดีๆ กับเพื่อน รู้จักควบคุมอารมณ์ไม่โกรธเพื่อนและส่งผลถึงดัง ทบตี ทะเลาะกัน แต่เมื่อเด็กทำผิด ครูเองจับเด็กเขย่า ตะคอก ขู่เด็กเสียงดัง หรือครูมีปัญหาตัวเอง ทะเลาะกันเสียงดัง ก็คงจะขัดกับที่ครูแนะนำเด็กเอาไว้ เด็กก็อาจจะเกิดความสับสนในใจว่าจะทำอย่างไร ทำตามที่ครูแนะนำไว้หรือทำตามตัวอย่างจริงที่ครูปฏิบัติอยู่คือ ครูทำในสิ่งที่ไม่อยากจะให้นักเรียนทำ

2.4 มีความสม่ำเสมอในการปฏิบัติต่อเด็กทุกคนโดยเท่าเทียมกัน มีความยุติธรรม ในการวินิจฉัยปัญหาต่างๆ ด้วยเหตุผลหลักการ ตามข้อตกลงเป็นจุดสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นลูกหลาน ของใคร เอาจริง ทำจริง ก็จะได้ผลจริง ถ้าครูทำได้ เด็กจะศรัทธาในตัวครู วินัยก็จะเกิดตามมา บางครั้งมีกรณีทำผิดเกิดขึ้น นักเรียนกลุ่มหนึ่งถูกลงโทษ อีกกลุ่มหนึ่งมีความผิดกรณีเดียวกัน ครูเพิกเฉยเพราะในกลุ่มลวนแล้วแต่เป็นลูกของผู้มีอิทธิพล ผู้มีพระคุณของตนเองหรือโรงเรียน ถ้าทำเช่นนี้เมื่อไหร่ เด็กทั้ง 2 กลุ่ม ก็คงจะไม่เคารพศรัทธาในตัวครู กลุ่มแรกก็จะเกิดความคิดมั่งร้าย มองเห็นความไม่ยุติธรรมความไม่สม่ำเสมอของครู เพราะครูเลือกปฏิบัติ อีกกลุ่มจะได้ใจทำอีก และไม่เกิดการเรียนรู้ที่จะทำตนให้มีวินัย เพราะไม่เข้าใจแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้อง เนื่องจากไม่มีใครกล้าแะต้อง กล้าทำอะไร คงจะต้องอยู่ในโลกมืดต่อไป และปัญหาพฤติกรรมจะยังมีมากขึ้นในวัยรุ่น เนื่องจากไม่ได้มีการปูพื้นฐานการปฏิบัติในแนวทางที่เหมาะสมในวัยเด็ก

2.5 ปรับเปลี่ยนเทคนิค ในการจัดการเรื่องวินัยให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ของแต่ละวัย เพราะเด็กแต่ละวัยมีความแตกต่างกัน เทคนิคเดิมที่เคยใช้มาแล้ว อาจจะใช้ไม่ได้ ในอีกวัยหนึ่ง

2.6 ให้เด็กรู้แผนงานในแต่ละวัน แต่ละสัปดาห์ เพื่อเด็กจะได้รู้สึกมั่นคง เพราะได้รู้ว่าจะต้องทำกิจกรรมอะไรบ้างในวันนั้น สัปดาห์นั้น ช่วยให้เด็กได้เตรียมตัวเตรียมใจ รู้อะไรคือ ความคาดหวังที่มีต่อตนในการเรียน ในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ จะได้ควบคุมตนเองในการเข้าไปร่วมมือทำกิจกรรมต่างๆ ตามแผนงานที่กำหนด หรือตามข้อตกลงที่กำหนด การมีป้ายประกาศ แจ้งให้ทราบ ประกอบกับการมีสัญญาณสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ช่วยฝึกการดำเนินการตามแผนงาน จะช่วยให้ดีขึ้น

2.7 เมื่อมีพฤติกรรมต่างๆ เกิดขึ้นที่เรียกร้องความสนใจจากครูตลอดเวลา ครูอาจจะต้องใช้วิธีการเมินเฉยไม่สนใจ ถ้าครูทราบว่าพฤติกรรมนั้นไม่มีอันตรายใดๆ เด็กทำเพื่ออยากให้ครู ให้เพื่อนสนใจ การไม่ให้ความสนใจ บางครั้งก็ช่วยลดพฤติกรรมนั้นๆ ได้ดีทีเดียว ในทำนองเดียวกัน ถ้ามีพฤติกรรมอะไรที่ครูคิดว่าเป็นอันตรายต่อเด็ก ต่อบุคคลอื่น ก็ต้องเข้าไปจัดการทันที หักพฤติกรรมนั้น เมื่อเด็กสงบแล้วจึงพูดคุย สอบถามสาเหตุ และช่วยกันคิดหาแนวทาง ในการแก้ปัญหาเหล่านั้นๆ

บางครั้งการกระทำต่างๆ ของเด็ก สร้างความเดือดร้อนให้กับทุกคน ครูต้องสื่อสารกับเด็ก ให้ตรงประเด็น เปิดเผยความรู้สึกของครู ของเพื่อนเพื่อยกระดับจิตสำนึกของเด็ก

2.8 สิ่งแวดล้อมที่ดีจะช่วยการจัดการกับวินัยได้ สภาพแวดล้อมภายในห้องที่อบอุ่น เต็มไปด้วยความรัก ความเข้าใจ ความช่วยเหลือเกื้อกูลกัน จะช่วยทำให้เด็กมีจิตที่สงบ ทำงานต่างๆ ผ่านไปด้วยดี เมื่อเด็กมีพฤติกรรมที่ต้องการแก้ไข การใช้กลุ่มเพื่อนในห้องเป็นสื่อช่วยในการรักษาวินัยในห้องเรียนเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ เด็กจะดูแลกันเอง ให้ทุกคนเข้ามาอยู่ในกรอบที่ตกลงกันไว้ได้ บางเรื่องเด็กช่วยกันเอง ดูแลกันเอง ผลที่ได้จะออกมาจะดีกว่าผู้ใหญ่ไปคอยกำกับ

2.9 มีมุมสงบให้เด็กได้มีเวลาไปนั่งสงบจิตสงบใจ เมื่อเกิดอารมณ์เสีย ไม่พอใจ หรือเป็นต้นเหตุทำให้เกิดความสับสนวุ่นวายในห้อง โดยมุมนี้ ไม่ใช่มุมทำโทษแต่เป็นมุมที่จะให้เด็กเข้าไปนั่งทำใจให้สงบ โดยไม่มีใครเข้าไปรบกวนสมาธิ อาจจะทำเป็นบ้านหลังเล็กๆ ในห้องเรียน เด็กโมโหไม่พอใจจะเข้าไปนั่ง เป็นที่รู้กันในห้องว่าเพื่อนคนอื่นจะไม่เข้าไปรบกวน พอเด็กรู้สึกสบายใจ เด็กก็จะเดินออกมาเอง และเข้าร่วมกิจกรรมของห้องเรียนต่อไป

การจัดมุมต่าง ๆ ในห้องเรียน ได้แก่

- มุมหนังสือ ควรมีไว้เพื่อฝึกนิสัยรักการอ่าน ส่งเสริมให้นักเรียนอ่านคล่อง ส่งเสริม การค้นคว้าหาความรู้ และการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ครูควรหาหนังสือหลาย ๆ ประเภท ที่มีความยากง่าย เหมาะสมกับวัย ของนักเรียนมาให้อ่าน และควรหาหนังสือชุดใหม่มาเปลี่ยนบ่อยๆ การจัดมุมหนังสือควรจัดให้เป็นระเบียบ เรียบร้อยเพื่อสะดวกต่อการหยิบอ่าน
- มุมเสริมความรู้กลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ ควรจัดไว้ให้น่าสนใจ ช่วยเสริมความรู้ ทบทวนความรู้ เช่น มุมภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา มุมความรู้ข่าว เหตุการณ์ ฯลฯ
- มุมแสดงผลงานของนักเรียน ครูควรติดบนป้ายนิเทศ แว่นหรือจัดวางไว้บนโต๊ะ เพื่อให้นักเรียนเกิดความภูมิใจในความสำเร็จ และมีกำลังใจในการเรียนต่อไป อีกทั้งยังสามารถแก้ไขพัฒนาผลงานของนักเรียนให้ดีขึ้นโดยลำดับได้อีกด้วย

- ผู้เก็บสื่อการเรียนการสอน เช่น บัตรคำ แผนภูมิ ภาพพลิก กระดาษ สี กาว ฯลฯ ควรจัดไว้ให้เป็นระเบียบ เป็นสัดส่วน สะดวกต่อการหยิบใช้ อุปกรณ์ชิ้นใดที่เก่าเกินไปหรือไม่ใช้แล้วไม่ควรเก็บไว้ในตู้ให้ดูรุงรัง
- การประดับตกแต่งห้องเรียน ครูส่วนใหญ่มักนิยมประดับตกแต่งห้องเรียนด้วยสิ่งต่างๆ เช่น ม่าน มู่ลี่ ภาพดอกไม้ คำขวัญ สุภาษิต ควรตกแต่งพอเหมาะไม่ให้ดูรุงรัง สีฉูดฉาด หรือใช้สีสะท้อนแสง อาจทำให้นักเรียนเสียสายตาได้ การประดับตกแต่งห้องเรียน ควรคำนึงถึงหลักความเรียบง่าย เป็นระเบียบ ประหยัด มุ่งประโยชน์ และสวยงาม
- มุมเก็บอุปกรณ์ทำความสะอาด ตลอดจนชั้นวางเครื่องมือเครื่องใช้ของนักเรียน เช่น แปรงสีฟัน ยาสีฟัน แก้วน้ำ กล่องอาหาร ปิ่นโต ฯลฯ ควรจัดวางไว้อย่างเป็นระเบียบ และหมั่นเช็ดถูให้สะอาดเสมอ

สรุป

การบริหารจัดการชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ครูมีความสุขและประสบความสำเร็จในการทำงานกับเด็ก และเด็กเองก็ประสบความสำเร็จ มีความสุขในการมีชีวิตอยู่ในสถานศึกษานั้น ครูต้องมีความสามารถในการจัดสภาพแวดล้อมให้ส่งเสริมการเรียนรู้ ให้เด็กทราบบทบาทและขอบเขตในการปฏิบัติตน มีการดูแลพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม หรือมีปัญหาและสุดท้ายคือดูแลในการสร้างวินัยให้กับเด็ก โดยเฉพาะเด็กปฐมวัยที่จะเป็นรากฐานสำหรับการดำรงชีวิตที่จะเป็นคนมีวินัยในสังคมต่อไป ครูที่พร้อมจะอุทิศตน เพื่อคุณภาพของเด็กโดยแท้เท่านั้นที่จะตั้งใจ จริ่งใจในการศึกษา เทคนิควิธีการที่ดีไปใช้ให้เหมาะกับบุคลิกของตนและเหมาะกับเด็กและใช้ได้ดี โดยเด็กมีความสุข ครูมีความสุข และสังคมมีความสุข

7.แผนการดำเนินการ/ระยะเวลาในการดำเนินการ

ดำเนินการจัดกิจกรรมกับเด็กนักเรียนชั้นอนุบาลที่ 1 ตลอดปีการศึกษาในภาคเรียนที่ 1-2 /2563

8.ผลการปฏิบัติงานที่ส่งต่อการพัฒนาความเปลี่ยนแปลงอย่างไร

1. เด็กมีเวลาในการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น
2. เด็กมีวิธีการในการเรียนรู้ การจะให้กิจกรรมทุกอย่างดำเนินไปโดยราบรื่น
3. เด็กสามารถบริหารตนเองได้ดีขึ้นและสามารถพึ่งพาตนเองได้

9.ปัจจัยที่ทำในวิธีการประสบผลสำเร็จ

- 1.การทำงานเต็มความสามารถของครู
- 2.ผู้บริหารให้การสนับสนุน
- 3.การให้ความสำคัญกับผู้ครองในการร่วมมือกันเพื่อพัฒนาเด็กอย่างต่อเนื่อง
- 4.ผู้ปกครองเห็นความสำคัญของกิจกรรมและการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง

10.บทเรียนที่ได้รับ

- 1.ครูต้องสร้างความเป็นกันเองกับผู้ปกครอง
- 2.สร้างความเข้าใจในชัดเจนในการที่ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก
- 3.เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเสนอแนะกิจกรรมเพื่อได้กิจกรรมที่หลากหลาย
- 4.ครูต้องอยู่ใกล้ชิดเด็กตลอดเวลาในการปฏิบัติกิจกรรม
- 5.ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินผลการพัฒนาเด็ก

ภาคผนวก

มุมประสบการณ์ในชั้นเรียน

มุมประสบการณ์ในชั้นเรียน

มุมประสบการณ์ในชั้นเรียน

มุมประสบการณ์นอกชั้นเรียน

เด็กเข้ามามีประสบการณ์ในชั้นเรียน

เด็กเข้ามมประสบการณ์ในชั้นเรียน

เด็กเข้ามุ่มประสบการณ์ในชั้นเรียน

เด็กเข้ามมประสบการณ์ในชั้นเรียน

การนิเทศภายในชั้นเรียน

การนิเทศภายในชั้นเรียน

